

§ 5. W miarę potrzeby właściwe przedsiębiorstwa projektowe resortu przemysłu ciężkiego będą wykonywać na zlecenie inwestora dokumentację projektowo-kosztorysową dla miejskich gazowni, w szczególności dla robót inwestycyjnych dotyczących wprowadzenia nowych metod produkcji gazu w tych gazowniach.

§ 6. 1. Okręgowe zakłady gazownictwa zobowiązane są do uzgadniania z organami administracji do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydentów miejskich rad narodowych miast, w których zakłady te dostarczają gaz bezpośrednio odbiorcom:

- 1) projektów rocznych i wieloletnich założeń inwestycyjnych związanych z zaopatrzeniem ludności w gaz oraz związanych z oświetleniem ulic i placów publicznych,
- 2) projektów rocznych planów zbytu gazu z rozbiem na kwartały oraz projektów wieloletnich planów zbytu dla gospodarstw domowych oraz oświetlenia ulic i placów publicznych.

2. Przedstawione przez okręgowe zakłady gazownictwa projekty i wnioski, o których mowa w ust. 1, organy administracji przeanalizują i zaopiniują w terminach ustalonych dla resortu przemysłu ciężkiego dla prac nad narodowym planem gospodarczym.

3. W razie niezgodnienia projektów, o których mowa w ust. 1, porozumienie w tych sprawach nastąpi między Ministerstwem Gospodarki Komunalnej a Zjednoczeniem Przemysłu Gazowniczego.

§ 7. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej dostarczy Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego lub Zjednoczeniu Przemysłu Gazowniczego dane potrzebne do opracowania projektów planów perspektywicznych i wieloletnich, dotyczące:

- 1) zdolności produkcyjnej poszczególnych miejskich gazowni, ich urządzeń produkcyjnych i pomocniczych oraz wskaźników uzysku,
- 2) perspektyw rozwojowych miejscowości, w których istnieje gazownie lub które są przewidziane do zgazyfikowania, z określeniem zapotrzebowania na gaz przez te miejscowości.

§ 8. Przedstawiciele obu resortów mają prawo wzajemnego uczestniczenia w ważniejszych konferencjach i naradach zwoływanych dla przedyskutowania zasadniczych zagadnień o tematyce związanej z gazownictwem, będących przedmiotem zainteresowania obu resortów.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministrów Hutnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 24 października 1955 r. w sprawie uzgadniania z prezydentami rad narodowych planów zaopatrzenia w gaz gospodarstw domowych (Monitor Polski Nr 105, poz. 1415).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. F. Kaim
Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: St. Srokowski

448

INSTRUKCJA MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 25 września 1959 r.

zmieniająca Instrukcję z dnia 29 grudnia 1953 r. w sprawie karania mandatami karnymi za wykroczenia żeglugowe mniejszej wagi na śródlądowych drogach wodnych.

W związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1959 r. Nr 15, poz. 79) oraz § 1 pkt 2 zarządzenia nr 4 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie nadania niektórym organom władzy uprawnienia do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr A-9, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji Ministra Żeglugi z dnia 29 grudnia 1953 r. w sprawie karania mandatami karnymi za wykroczenia żeglugowe mniejszej wagi na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-5, poz. 164 i z 1955 r. Nr 1, poz. 6) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

- „2. W zależności od warunków lokalnych danej drogi wodnej, nasilenia ruchu żeglugowego i stanowiska pracownika, rejon dróg wodnych wydaje upoważnienie do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego do wysokości 50, 70 i 100 zł.”,
- 2) we wzorze upoważnienia, stanowiącym załącznik nr 1 do instrukcji:
 - a) po wyrazach „Nr A-63, poz. 966)” skreśla się nawias i dodaje wyrazy: „, z 1955 r. Nr 1, poz. 6 i z 1959 r. Nr 84, poz. 448)”;
 - b) wyrazy „do 20 zł” zastępuje się wyrazami „do 100 zł”;
- 3) załącznik nr 2 do instrukcji otrzymuje następujące brzmienie:

„Załącznik nr 2 do instrukcji Ministra Żeglugi z dnia 29 grudnia 1953 r. (poz. 164).

WYKAZ WYKROCZEŃ MNIEJSZEJ WAGI PRZECIW PRZEPISOM O ŻEGLUDZE I SPŁAWIE NA ŚRÓDLĄDOWYCH DROGACH WODNYCH I WYSOKOŚĆ CRZYWIEN

Lp.	Określenie wykroczenia	Wysokość grzywny w złotych	Lp.	Określenie wykroczenia	Wysokość grzywny w złotych
1.	Za nadmiernie szybką jazdę na rzece, kanale lub w basenie portowym	70	2.	Za wjazd do śluzy bez zezwolenia obsługi śluzy	70

Lp.	Określenie wykroczenia	Wysokość grzywny w złotych	Lp.	Określenie wykroczenia	Wysokość grzywny w złotych
3.	Za niezatrzymanie statku przed służą w miejscu do tego przeznaczonym	50	17.	Za brak na obiekcie pływającym dokumentów statkowych przewidzianych przepisami żeglugowymi	70
4.	Za spowodowanie zderzenia obiektów pływających bez poważniejszych następstw (uszkodzenia)	100	18.	Za uprawianie żeglugi obiektem pływającym z niekompletną załogą	50—100
5.	Za niezgłoszenie służbie wodnej o zaistniałym wypadku żeglugowym (zderzenie obiektów, uszkodzenie budowli wodnych itp.)	70	19.	Za nieobecność sternika przy sterze w czasie ruchu obiektu pływającego	50—100
6.	Za nieprzepisowe zestawienie pociągu holowniczego lub przekroczenie ilości holowanych obiektów	100	20.	Za rzucenie kotwicy i wleczenie w miejscu zakazanym	50— 70
7.	Za uprawianie żeglugi statkiem o zanurzeniu równym lub większym od najmniejszej głębokości tranzytowej dla danej drogi wodnej	70	21.	Za nieoznaczenie miejsca zgubionej kotwicy lub za niezameldowanie służbie wodnej o fakcie jej zgubienia	100
8.	Za uprawianie żeglugi statkiem mającym widoczny przechył (nie dotyczy to statków, które uległy awarii)	50	22.	Za uprawianie żeglugi w porze nocnej bez świateł przewidzianych w przepisach	70
9.	Za nierozdzielenie pociągu holowniczego na uciążliwym dla żeglugi odcinku drogi wodnej	70	23.	Za nieoznaczenie strony wolnego przejazdu podczas zakotwiczenia na postój nocny lub za niewystawienie świateł sygnałowych w czasie postoju w nocy na szlaku żeglugowym	50
10.	Za niedawanie przepisowych sygnałów dźwiękowych bądź za dawanie sygnałów niewłaściwych	70	24.	Za uszkodzenie znaków żeglugowych na wodzie lub na brzegu	50—100
11.	Za mijanie lub wyprzedzanie się statków w miejscach do tego zakazanych	50—100	25.	Za zatrzymanie się lub dobijanie do brzegu w miejscach zakazanych	70
12.	Za brak kompletnego wyposażenia w przewidziany przepisami dla danego typu statku, promu lub łodzi przewozowej sprzęt: kotwiczny, pokładowy, ratunkowy, sygnałowy i przeciwpożarowy	70—100	26.	Za brak obsługi wachtowej (dyżurnej) na obiekcie pływającym w czasie postoju na szlaku żeglugowym	50
13.	Za nieutrzymanie we właściwym porządku i miejscu sprzętu kotwicznego, pokładowego, ratunkowego, sygnałowego i przeciwpożarowego	50	27.	Za pozostawienie tratwy na drodze wodnej bez dozoru lub za zatarasowanie splawianym drewnem szlaku żeglugowego	100
14.	Za przyjęcie i przewożenie na statku, promie lub łodzi przewozowej większej ilości pasażerów lub ładunku, niż to zostało ustalone dla danego obiektu pływającego	70—100	28.	Za wykroczenie przeciwko przepisom sanitarno-porządkowym na drogach wodnych	30—100"
15.	Za brak właściwego oznakowania statku napisami określającymi nazwę, numer rejestracji administracji, port macierzysty, znak wolnej burty, podziałki pomiarowe itp.	50	4)	we wzorze mandatu karnego, stanowiącym załącznik nr 3 do instrukcji wyrazy „(art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym — Dz. U. Nr 66, poz. 454)” zastępuje się wyrazami „(art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym — Dz. U. z 1959 r. Nr 15, poz. 79).”.	
16.	Za brak przepisowego oznakowania statków załadowanych materiałami niebezpiecznymi	70	§ 2.	Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.	

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej: w z. T. Ociożyński